

BRIGÁDA NA STATKU

II. díl

Týden uplynul ani jsem se nenadál a už jsem zas seděl ve vlaku a jel zpět na domluvenou návštěvu na statek. Vlak zastavil na zastávce, a já viděl oba své bývalé zaměstnavatele opět kouřit na stejném místě u auta. Měli na sobě jen krátké riflové kalhoty, byli do tmavě hněda opálení, což se mi samozřejmě líbilo. Když mě viděli, zamávali mi a zvali do auta. Na statek jsme dojeli vmžiku.

Vedli mě rovnou do konírny. Trochu jsem se obával, byl jsem sám bez kamaráda a vybavil jsem si, jak dovedou být přísní. Mimoděk jsem si sáhl na zadek. Franta říká: „My jsme se strachovali, že nepřijedeš, že se budeš bát. Konečně nejdůležitější je, že jsi tu. My se těšíme moc na akci.“

Vešli jsme do konírny. Tonda zavřel dveře na závoru a povídá „Strašně moc nás těší, že jsi tady, že se ti líbí vyplácet na holou. My rádi dostáváme. Možná si myslíš, že když jsme vám nasekali, že se nám líbí i to. Určitě, ale když nám dopadne koženéj řemen na kůži, je to větší slast.“

„No jo, ale já jsem to ještě nedělal, nevím, jestli to budu umět tak, aby se vám to líbilo a byli jste spokojeni“ omlouval jsem se. „To se neboj, jak jednou začneš a poprvé šlehneš, už nepřestaneš, půjde to samo. Teď se musíme společně naladit, aby se nám to líbilo. Nás strašně moc vzrušuje to tvoje mladinký a pružný tělo. Snad se ti budeme líbit i my,“ dodal Tonda.

V konírně bylo uklizeno, tím vzniklo dost místa, okénky tam proudilo letní slunce. Franta ještě upřesnil: „Teď budeme zkoušet dělat něco i tobě a ty pak to samé nám“. Začali se svlékat do naha, čekali, až se vysvleču také. Odložil jsem rychle slipy a podíval se na ně. Tmavě hnědá opálená kůže na jejich prsou části stehen a lýtek kontrastovala s neopálenou bělostí podbřišků. Jakoby naráz se jim prudce postavili čuráci a bojovně trčeli proti mně. Mackové byli tak do dvaceti centimetrů délky a kolem pěti šesti centimetrů tloušťky. Byl to krásný vzrušující pohled. Tonda mě navigoval: „Teď si lehni na záda tady na ten stůl.“

Stůl byl ohromný, protože se na něj odkládala sedla, ale teď byl prázdný. Lehl jsem si. Franta se mi postavil mezi nohy, roztáhl mi je, hodil si je patami na ramena. Tonda se ke mně ze strany sklonil a než jsem se nadál, už měl mého pindoura v puse. Jemně mi jazykem dráždil žalud, rukou lechtal odspodu koule a pomalu a dlouze pohyboval hlavou. Cítil jsem příjemnou slast. Pak jsem si všiml Franty, že si mezi mýma nohama nasadil gumovou rukavici na pravou ruku a namočil prsty do krabičky s lubrikačním krémem. Cítil jsem hned jak mi prst pomalu vniká do dírký a pulzuje tam a ven. Druhou rukou mi ještě dráždil bradavky. Necítil jsem bolest, jak jsem očekával, ale příjemný tlak. Slast se zdvojnásobila, kouření v kombinaci s masáží prostaty bylo obojí velmi příjemné.

Musel jsem rychle prosit: „Dost nebo vystříknu“. Naráz přestali. Pomohli mi vstát ze stolu. „No a teď ty nám dělej to samé“, řekl Franta. Společně si lehli na záda na mé místo a pokrčili nohy v kolenou. Naskytl se mi pěkný pohled. Jejich čuráci čněli šikmo vzhůru, žaludy se vlhce leskly. Pokrčené nohy

umožňovaly pohled na stažené dírky. Navlékl jsem si rukavice na obě ruce, namočil jsem si také prsty do lubrikačního krému a začal.

Nasál jsem Frantova čuráka. A ukazovákem jsem pronikal do staženého otvoru Franty s druhým do Tondova. Horký úd jsem masíroval zvolna a táhle. Oběma ukazováky jsem dráždil uvnitř prostatu Franty i Tondy. Vystřídal jsem čuráka Franty za Tondova. Slastně funěli, Tonda při tom vzdychal: “ Skvělé, ta tvoje růžovoučká tlamička je mimořádná“. Vše ovšem trvalo jen krátce. Oba řekli dost, rychle dýchali, byli před výstřikem. Dírky už měli uvolněné, lehce se jim rozevíraly. Tonda upřesňoval: “ Tak a teď můžeme začít. My se přehneme přes tuhle silnou kulatou tyč sloužící jako odkladiště na postroje. Konečně ty ji znáš“.

Pak mi podal řemen upevněný do dřevěné rukojeti. Odhadl jsem, že je tak padesát centimetrů dlouhý a čtyři centimetry široký. S držadlem to snad mohlo být tak osmdesát centimetrů. Ještě dodal: “ Je to vojenskej řemen. Budeš nás s ním vyplácet. Počet ran a síla úderů je na tobě. Dávej střídavě jednu ránu mně a jednu Frantovi. My to musíme za každou cenu vydržet. Nemusíš nás přivazovat. Tady máš ochrany. Nasad' si jí a můžeš nám protáhnout dirky“.

Pak se oba postavili k tyči, přehnuli se přes ní tak, že hlavy měli nízko u podlahy. Franta objal pravou rukou Tonda kolem ramen a Tonda levou jeho. Stál jsem za nimi silně vzrušený a navlékl jsem si ochranu, při tom jsem si prohlížel lákavou scénu. Frantova prdel provokativně trčela nahoru. Veliké svalnaté a masité polokoule byly jen lehce chlupaté, v rýze mezi nimi se černaly husté chlupy, pokračující na stehna.

Neopálená prdel dráždila můj pohled, odrážela se od tmavohnědých zad a stehen. Také Tondova mohutná prdel byla vystrčená vyzývavě do výšky. Měl ji hladkou bez chlupů zcela bílou, mnohem světlejší než má Franta. Kontrast opálení tady byl ještě větší. Konečně jsem pevně uchopil řemen do ruky a postavil se z boku. Zkusil jsem si délku, aby mi rána vyšla. Vzrušením se mi chvěla ruka. Konečně budu moci dělat co se mi tak strašně líbí. Oči jsem upíral na nahé prdele a zvedl ruku. Šlehl jsem jen lehce do první a pak do druhé prdele. Dal jsem postupně pět ran každému a přešel jsem na druhou stranu. Opakoval jsem lehké vláčné údery pětkrát za sebou. Nemohl jsem odtrhnout oči od nahých půlek. Frantova prdel byla lehce zarůžovělá, Tonda měl kůži růžovější.

Stále se objímali, slyšel jsem jak zrychleně a hlasitě dýchají. Dal jsem další sadu dvakrát pět ran. Pak jsem pokračoval, ale dostali každý deset. Půlky víc zrůžověly. Znovu jsem přešel na druhou stranu. Teď se mi to začalo líbit. Usoudil jsem, že je ten pravý čas na opravdové rány. Těšil jsem se, jak budou reagovat.

Rozmáchl jsem se důkladně a šlehl půlky Franty. Ty se sevřely, rána se rozezněla v prostoru. Rychle jsem stejně silně sekl i prdel Tondy. Oba se pevněji uchopili za ramena, propletené ruce se začaly do svalů. Užíval jsem si. V pomalém sledu jsem rytmicky vyplácel chlupatou i hladkou prdel. Kůže se začala barvit do tmavší růžové. Chlapi funěli hlasitěji. Přešel jsem na druhou stranu.

Tak a teď dám dalších deset a deset. Celkem to bude třicet. Líbilo se mi to stále víc. Půlky se svíraly k sobě a zase uvolňovaly. Opět jsem zvedl ruku a šlehl. Tonda zhluboka dýchal a funěl. Franta také a tiše vzdychal ááá. Sekal jsem znova a rytmicky. Prdele už červenaly víc a víc. Ozývalo se slastné vzdychání. Jejich sevření rukou ztuhlo. Když jsem dokončil sadu ran, byl jsem vzrušením bez sebe.

Jasně rudo červené prdele byly stále vyšpuleny proti mně. Postavil jsem se za Frantu. Položil jsem dlaně na horké půlky a oddělil je od sebe. Rýha se prohloubila, zvlhčená ještě lubrikačním krémem se leskla. Položil jsem žalud a zatlačil. Čurák mi hladce vjel dovnitř. Půlky mě hřály do břicha a slabin. Prudce jsem přirážel a chvěl se rozkoší. Musel jsem vytáhnout. Udělal jsem krok stranou a stejným způsobem vnikl do Tondy. Tonda sténal: “Víc, ještě víc, znovu, znovu”.

Musel jsem však také přestat, vystříkl bych předčasně. Chlapi se postavili. Prohlíželi si vzájemně prdele a konstatovali, že to bylo nádherné. Pak šel Tonda k truhle, otevřel ji a přinesl krásnou asi osmdesát centimetrů dlouhou rákosku. “Tady máš další nástroj a pokračuj tak hezky jako doted’,” prosil. Pak se znovu přehnuli přes tyč. Vzal jsem si rákosku, odměřil jsem si vzdálenost a s ohromným potěšením jsem silně sekl do první krdele a hned do druhé. Půlky byly červené a hned naskočil rudý proužek.

Pět ran jsem vysázel každému jednu vedle druhé. Chlapi se křečovitě objímali, lehce se cukali a po každé ráně semkly půlky a uvolnily je. Zároveň bolestí a rozkoší táhle tiše vyjekli v různých hlasových výškách. Přešel jsem na druhou stranu a pokračoval. Od desáté rány se hlasy začaly zvyšovat a zesilovat. Zvláště hladká a před tím bílá kůže Tondových půlek byla vyzdobena rudými pruhy. Změnil jsem znovu stranu a dal se do švihání. Chlapi si pomáhali překonat bolest hlasitým vyjeknutím. Po každé ráně z plna hrdla zaječeli. To se mi strašně moc líbilo. Šťavnatá šlehnutí dopadala zvolna a pomalu.

Rozhodl jsem se, že dostanou dvacet ran každý. Zbylo mi ještě pět ran pro každého. Nespouštěl jsem pohled z rozžhavených polokoulí. Barevnost se vyrovnala. Plocha byla stejnoměrně pokryta rudo červeně a uprostřed na nejvyšších částech přibližně byly čtverce zcela rudé s nafialovělými proužky a ploškami s naběhlými vlnami.

Přistoupil jsem naposled ze strany, položil rákosku na holou prdel, která se ihned sevřela, a vši silou sekl. Hlasité zavřeštění mi potvrdilo výbornou ránu. Svaly se semkly tak prudce, že se v nich udělaly z boku hluboké důlky. To samé jsem udělal ještě jednou a pak ještě čtyřikrát oběma. Vydrželi. Řekl jsem, že jsem skončil. Rukou jsem si popleskal žhavé maso a pak se oba zpocení chlapi postavili na nohy.

“Nemělo to chybu, neuvěřitelný” pochvalovali si. “Tak si konečně vystříkneme. Chceš hned nebo až po nás? My se podřídíme,” ptal se Tonda. Řekl jsem, že já až po nich. Franta hned pokračoval: “Tak na nás vystrč tu svou pěknou prdelku, ať si užijeme nejen výprask, ale i stříkání”.

Pak si prohlédli a vzájemně prohmatali půlky. Tonda konstatoval: “Bylo to neskutečně krásný, nevěříme, že jsi to ještě nedělal. Ty nám čuráš na nohy, přiznej se.” Musel jsem jen odpovědět: “Ne, opravdu jsem ještě nevyplácel. Těší mě, že jste byli spokojení”.

Mimoděk jsem se otočil a podíval se na druhou stranu. Všiml jsem si, že nás za oknem někdo pozoruje. Tiše jsem to řekl chlapům. Prudce jsme skočili najednou k bráně, rozrazili ji a vyběhli ven. U okna stál na přistavené bedně značně překvapený kluk. Chlapi ho chytli za ruce, strhli dolů a hned začali s výslechem: “Jak dlouho tady čumíš, co všechno jsi viděl šmíráku? Honíš si při tom péro! Tak mluv!”

Všichni jsme viděli, že má rozepnutý poklopec a stojí mu čurák. Kluk byl vylekaný, nemohl čekat takové překvápko. Začal tedy vysvětlovat: “Přivez jsem vám dodávku granulí, ale nikdo nebyl doma.

Šel jsem se tedy na chvíli vykoupat do rybníka. Když jsem se oblék, viděl jsem vaše auto přijíždět. Tak jsem jel za vámi. Vy jste akorát vešli do konírny a zavřeli závoru. Nechtěl jsem jezdit dvakrát a tak jsem si přistavil bednu, abych zjistil, kde jste.“

„Takže jsi viděl všechno od začátku a asi se ti to líbilo, když jsi neodešel znechuceně“, konstatoval Tonda. „Vlastně jsem viděl všechno“, přiznal se kluk. Tonda pokračoval ve výslechu: „Honil sis péro, co tě tak vzrušilo? A nelži! Kluk se kroutil, ale nakonec usoudil, že se nemusí stydět a přiznal barvu: „No, šukání bylo pěkný, ale mně se strašně líbil ten dvojitej výprask. Já jsem to viděl prvně. Vždycky, když si honím péro, tak si představuju, že dostávám na holou.“

My tři jsme hned zbystřili a Tonda hned položil otázku: „Už jsi někdy dostal?“ „Ne, nikdy,“ přiznal se kluk. Franta na nás mrknul a hned tlačil na pilu: „Chtěl by sis to zkusit?“ Všichni tři jsme napětím zatajili dech. „Je chtěl, když mám konečně takovou možnost,“ odpověděl.

Teprve teď jsem si uvědomil, že my tři stojíme nazí před konírnou. „Dobře, tak všichni dovnitř, ať tady nestrašíme celý den. Domluvíme se uvnitř,“ zavelel jsem.

Vešli jsme dovnitř a opět zavřeli na závoru. Franta pak hned pokračoval: „Dobře, když se ti to tak líbilo a chceš zkusit dostat prvně na holou, můžeme ti splnit přání. Mladej si to rád zopakuje, my už teď víme, že mu to jde, že to umí bezvadně, rád tě naseká. Když nad tím tak uvažuju, abys neřek, že jsme byli poprvé kruťáci, a aby v tom pro nás i pro tebe byla i trochu hra, mladej napíše na pět papírků počet ran. Nejméně je pět pak deset, patnáct, dvacet a dvacet pět. Papírky složí a dá sem do plechovky. Ty si vytáhneš papírek a kolik ran tam bude uvedených, tolik od něj dostaneš. Tím, že vylosuješ papírek, už nemůžeš couvnout a napsaný počet dostaneš. Já se jenom těším, že to bude aspoň deset ran. Souhlasíš s tím co jsem řekl?“ „Souhlasím, ale nevím, jestli to vydržím „,“ bál se kluk.

Chlapi se rozesmáli blahem a očekáváním věcí následujících. „Ale to budeš muset vydržet, spolehni se, my si tě budeme důkladně držet, že se ani nehneš. Jak se jmenuješ?“ „Milan „, odpověděl. „Výborně Milane, nebudeme nic odkládat. Vysveč se a lehni si na stůl, my si tě naladíme a mladej zatím připraví papírky“, řekl Franta.

Kluk se svižně vysvlékl do naha. Celý natěšený jsem si to tele, co mi samo leze pod řemen, prohlížel. Bylo mu tak kolem šestadvaceti let. Měl kudrnaté zrzavé vlasy v hezkém kulatém obličejí s modrýma očima. Byl štíhlý, ale dobře stavěný. Celé tělo měl úplně bílé a nechlupaté. Malé světlé bradavky lehce vyčnívaly z prsou. Pod hladkým plochým břichem byl vidět trčící pěkný pták s lehce odhaleným vlhkým žaludem. Koule vypadaly tak akorát do dlaně s jemňounkou narůžovělou kůží zcela bez chloupků. Jen u kořene čuráka rostla trocha zrzavého chmýří s oranžovým nádechem. Ramena a horní část zad měl pokrytou pihami.

Chlapi ho mlsně položili na záda na stůl. Tonda mu zvedl nohy a roztáhl do věčka. Franta stál u jeho hlavy, převzal nohy a přehodil je dozadu. Prdel se tím zvedla a rázem byla dírkou vzhůru. Macaté bílé polokoule byly roztažené tak, že jsem viděl staženou rýhu v jamce. Vše zcela hladounké bez ochlupení. Tonda už začal jazykem dráždit otvor a pak Franta nasál čuráka a kouřil.

Nechal jsem je, ať si užívají. Připravil jsem si pět papírků ze svého bloku a hned jsem vymyslel fintu, jak si co nejvíc užít. Na každý papírek jsem napsal číslo dvacet pět, pak jsem je pečlivě složil a vhodil do plechovky.

Milan právě prosil: "Dost nebo se vystříkám". Chlapi přestali. „Tak to můžeme začít“. Papírky jsou napsány?“ Ptal se Tonda. „Ano“, přisvědčil jsem. Pak Tonda hned pokračoval: "teď se vylosuj počet ran. Můžeš si to ještě rozmyslet, ale jak si vybereš papírek s číslem, už nemůžeš couvnout. Tak co ty na to?". Milan odpověděl: "Budu losovat". Těším se, že si vytáhnu pětku.

Podal jsem mu plechovku. Chvilí důkladně míchal, lovil a vybíral. Chlapi ho číhavě pozorovali. Já jsem byl klidný, věděl jsem, kolik si vylosuje. Konečně vytáhl jeden papírek a rozbalil ho. Trochu pobledl a třásl se mu ruce, když nám ukázal papírek s číslem dvacet pět. Chlapi se naopak usmívali, splnilo se jim tajné přání. Od stolu vzali vyšší masivní dlouhou lavici asi třicet centimetrů širokou a postavili ji doprostřed na volné místo.

"Tak mladej lehnout! Ječet povoleno," chechtali se. Milan si lehl a stěžoval si: "Já se strašně bojím. Napoprvé hned dvacet pět". „Máš se čeho bát“, strašili ho. Měli to dobře vymyšlené, frajeři. Oba šli k lavici, jeden se obkročmo postavil nad lýtky druhý nad zády ležícího, pak si zlehka sedli. Stehny obemkli jeho nohy i záda. Měl jsem pěkný pohled. Seděli čely k sobě, usmívali se, jakoby z klínů jim vyrůstali čuráci. Mezi nimi bylo vidět kus zad, štíhlý pás a boky s masitými a hodně vyklenutými půlkami nad stehny. Tmavě hnědá opálená těla a svalnaté nohy velmi kontrastovaly s úplnou bělostí a hladkostí kůže ležícího Milana.

Připravil jsem si řemen a už jsem se těšil na neplánovaný další nářez, který budu moci dát. Vymyslel jsem si to tak, že nebudu dávat na začátku jemné rány podobné masáži, jako jsem to udělal chlapům, ale že budu rovnou vyplácet vši silou, aby si to Milan užil a já s chlapy také. Tajně jsem doufal, že vykvikne hned při první ráně, protože to nebude čekat. První kviknutí je pro mě nejkrásnější, moc jsem se těšil.

Přistoupil jsem kolmo k lavici, vyměřil jsem si pečlivě vzdálenost a konstatoval jsem: „Tak dostaneš dvacet ran řemenem a pět rákoskou, chlapi jste připraveni?“ Ozvalo se trojí „Jsme“.

Konečně jsem zvedl ruku a vši silou švihl, ozvalo se ostré hlasité šlehnutí při dopadu řemenu na kůži a táhlé áááách. Rychle jsem přidal druhou ránu. Milan zaječel aůůů, dost, dost, přestaň. Chlapi se řehtali: "Vždyt' jsme ještě ani nezačali".

Milan měl půlky sevřené tak moc, že se na bocích utvořily hluboké důlky a půlky se ještě víc vyzývavě vztýčily. Zářily na nich dva červenavé pruhy. Milan se snažil zakrýt si rukama prdel, ale Tonda, který seděl u hlavy na zádech, mu silně zkroutil zápěstí a pevně držel.

Šlehl jsem potřetí, vyjekl a snažil se vyprostit, ale nebylo mu to nic platné. Chlapi na to čekali, plnou vahou na něj dosedli červenými půlkami shora a stehny ho svírali ze stran. Za táhlého ječení jsem dal čtvrtou a pátou ránu. Stále jsem si to nádherně užíval. Chlapi se už nesmáli. Oči se jim zúžily do štěrbin zaměřených na červené půlky a jako lovci svírali šhubající se tělo. Zvířecí pudy se ozvaly. Přinášelo jim to rozkoš, z žaludů jim stékaly malé kapky. Já jsem si levou rukou honil péro a pravou rukou pomalu vši silou sekal do prdele. Hlasitá šlehnutí rozléhající se v prostoru v kombinaci s nářkem Milana mi dohromady přinášelo nejvyšší vzrušení.

Půlky měl pořád pevně sevřené, po celé horní části byly již jasně červené. Všech dalších pět ran šlehlo do sevřeného pevného masa. Čím více se mlel, tím víc ho chlapi s velkým potěšením tiskli. To bylo deset ran. Přešel jsem proto na druhou stranu. Tonda pleskl Milana přes prdel a říká mu: "Musíš se uvolnit, jinak tě to bude víc bolet."

Půlky se uvolnily. Chlapi ho jemně lochtali na zádech a směrem dolů k břichu, na zadku a stehnech. Zvedl jsem zase ruku a začal sázet ránu za ranou. Prdel už nebyla stažená. V rýze mezi půlkami byl bílý proužek, ostatní maso zčervenalo. Milan hlasitě brečel, což mě stimulovalo k ještě většímu výkonu.

Po dvacáté ráně jsem odložil řemen a vzal rákosku, kterou jsem vyplácel chlapy. Důkladně jsem zkontroloval prdel pohledem. Pak jsem dlaní popleskal horké maso. Nádherné jasně červené plochy zdobilo po stranách několik rudofialových skvrn od konce řemenu. Zeptal jsem se : „Tak chlapi můžu pokračovat?“ Chlapi přikyvovali: “Můžeš řezat, nešetři ho!”

Stiskl jsem pružnou rákosku a pečlivě odměřil vzdálenost, aby rána dopadla, kam měla. Zvedl jsem ruku a mocným švihem uhodil. Milan hlasitě zaječel áúúúú, přestaň, přestaň. Začal sebou cloumat. Tonda s Frantou ho pevně stiskli a chechtali se: “Jen mu dej ještě čtyři, chlapci, ať si to užije.”

Švihl jsem pečlivě ještě čtyřikrát. Půlky byly sytě červené, uprostřed s fialovými proužky kontrastujícími s bílou pleť, která červenou barvu ještě zvýrazňovala. Velice se mi to líbilo. Muži vstali, obrátili uřvaného Milana na lavičce na záda. Franta mu začal kouřit ptáka, Tonda jemně lochtal prsty po břiše a prsou, lízal mu bradavky. Milanovi se vmžiku postavilo péro. Franta mu naroloval gumu a pak se nad něj rozkročmo postavil. Uchopil mu ptáka do ruky, nasadil si ho na díрку a dosedl. Pták vmžiku zajel mezi rudé půlky. Pak se Franta prudce kývavě zdvihal a dosedal. Po krátké chvíli začal Milan sténat a třást se rozkoší. Franta vstal. Milan šeptal: “Krása, krása.” Guma se shrnula ke straně zaplněná částečně bílým semenem. Milan nehybně zůstal ležet. Teď přišla moje chvíle. Chlapům čněli čuráci vzhůru. Oči jim svítily chtivostí. Narolovali ochranu, oba již zrychleně dýchali, oči se jim leskly.

Přehnul jsem se přes tyč. Tonda se postavil přede mne, jeho čurák se mi dotýkal tváře. Vsunul jsem si ho do pusy. Pak Tonda začal přirážet. Následně jsem cítil tlapy Franty na půlkách. Roztáhl mi je, cítil jsem, že nanesl plnou dlaň lubrikačního krému mezi ně a na díрку. Já jsem chytil Tonda celými plochami dlaní za žhavou prdel a sevřel ji. Pusu jsem měl plnou silného a dlouhého čuráka. Pak jsem cítil teplý žalud na dírci. A prudký tlak. Franta nedočkavě pronikal hluboko a na doraz. Silný bolestivý tlak mě ochromil. Franta rychle přirážel. Bolest se zmenšila, ozvalo se zařvání a trhavé přírazy ustaly. Tělo se mu chvělo a ruce mě drtily. Vše trvalo jen kratince. Ve stejnou chvíli zaryčel i Tonda. Chytil mě za hlavu a narazil si můj obličej nadoraz ke kořeni ptáka. Pak mi čurák vyklouzl vpředu i vzadu.

Chlapi se omámeně dověkli k tyči a přehnuli se. Vyzývavě vystrčené prdele s rudo červenými plochami mě zvaly a vzrušovaly. Vybral jsem si tu chlupatou Frantovu. Když jsem se ho dotkl, sám si roztáhl půlky. Otvor se uvolnil, chlupový porost ustoupil stranou. Naroloval jsem si ochranu a nanesl lubrikační krém. Nasadil žalud a zatlačil. Čurák mi snadno a hladce pronikl. Úd mi obemkl pevně a horce kruhový sval. Do břicha mě hřály horké půlky při přírazech. Pak jsem vytáhl. Vstoupil jsem Tondovi mezi nohy. Roztáhl si půlky a já jsem prudce vrazil čuráka do stažené dírky. Nestačil jsem ucítit žhavost sevření a horkost půlek - a už jsem stříkal. Zatmívalo se mi rozkoší před očima, ustrnul jsem. Péro mi lehce vyklouzlo ven. Chlapi se postavili a už uvolnění se ptali: “Tak mládeži, jak se vám to líbilo?” Ozvalo se dvojí: “Nádhera, budeme jezdit pravidelně”.

René 2009

